

परिपा

परिधयः पालाशकाष्ठकाः खादिरौदुम्बरबिल्व-
रोहितकविककृतानां ये वा यज्ञिया वृक्षा
आर्द्राः शुष्करसत्वकाः ॥” इति ॥ * ॥)

भूगोलाद्देवहनम् । यथा,—

“यासेभनन्दाभिहते विभक्ते
खवाणस्यैः परिधिस्त स्रष्टाः ॥”

इति लीलावती ॥

(क्ली, परिधीयते यदिति । परि + धा +
कर्मणि क्ति । परिधेयवस्त्वम् । यथा, भाग-
वते । ८ । ७ । १७ ।

“भेषज्यासः कनकपरिधिः कर्मविद्योतविद्यु-
स्मूर्ध्नि भाजद्विबुलितकचः सगरो रक्तनेत्रः ॥”

“कनकं सुवर्णमिव पीतं परिधि वस्त्रं यस्य”
इति तट्टीका ॥)

परिधिस्यः, पुं, (परिधौ तिष्ठतीति । परिधि +
स्था + क्तः ।) परिधरः । इत्यमरः । २ । ८ । ६२ ॥

युद्धकावे परप्रहारान् रथरचके । प्रजा-
सामन्तव्यवस्थापनकारिणीति केचित् । सेनायां
राज्ञो दण्डनायकः । इत्यन्वै । इति भरतः ॥

परिधेयं, त्रि, (परिधातुं शक्यम् । परि + धा +
“अचो यत् ।” ३ । १ । ६७ । इति यत्
“ईदति ।” ६ । ४ । ६५ । इति आत् ईत्

ततो गुणः ।) परिधानीयम् । परिधातयम् ।
परिधानीययुक्तवस्त्रादि । यथा,—

“न तु स्वभोग्यतथापि प्राप्ते परिधेयादौ स्तृतेर-
दृष्टार्थत्वापत्तेः ॥” इति विवादचिन्तामणिः ॥

परिपणं, क्ली, (परिपण्यते अवहितेनेन ।
परि + पण् + “पुंसि संज्ञायां षः प्रायेण ॥”
३ । ३ । ११८ । इति षः ।) मूलधनम् । इत्य-
मरः । २ । ६ । ८० । पुंजि इति भाषा ॥

परिपण्यकः, पुं, (परिपण्ययति दोषादिकं प्राप्नो-
तीति । परि + पणि क गतौ + क्तुन् ।) शत्रुः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३६३ ॥ (यथा, महा-
भारते । १० । १६ । ३१ ।

“हृतो दुर्व्योधनः पापो राज्यस्य परिपण्यकः ॥”
परिपण्यौ, [न्] त्रि, (परिपण्यतो भावेन दोषा-
खानं पण्ययितुं शीलमस्य । परि + पण्य +
णिनिः ।) शत्रुः । इत्यमरः । २ । ८ । ११ ।

(यथा, गीतायाम् । ३ । ३४ ।
“इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ अवस्थितौ ।
तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपण्यौ ॥”
प्रतिकूलाचारी । यथाह कश्चित् ।

“अपराधिनि चेत् क्रोधः क्रोधे क्रोधः कथं नहि ।
धर्मार्थकाममोक्षाणां चतुर्णां परिपण्यिनि ॥”
परिपाकः, पुं, (परिपण्यते इति । परि + पण् +
कण् ।) परिपक्वता । यथा, भावप्रकाशे ।
“इत्यद्भुतं केवलवद्विपक्व-
मांसेन मत्स्यः परिपाकमेति ।”
नैपुण्यम् । यथा,—
“वीर्यं तस्य विनये परिपाकं
पाकशासनपरं स्युः शत्रोऽपि ॥”
इति नैषधपञ्चमसर्गः ॥

परिपू

परिपाकिनी, क्ली, (परिपाकः परिपाकशक्ति-
विद्यतेऽस्याः । परिपाक + इनि + डीप् ।)
त्रिटता । इति शब्दचन्द्रिका ॥

परिपाटिः, क्ली, (परिपाटनम् । परि + पट् +
स्वार्थे णिप् + अच् इ । यद्वा परि भागे
भागेन पाटिः पाटनं गतिर्यस्याम् ।) परिपाक-
विश्रुतः । तत्पर्यायः । आनुपूर्व्यौ २ आटत् ३

अनुक्रमः ४ पर्यायः ५ । इत्यमरः । २ । ७ । ३७ ॥
आनुपूर्व्यम् ६ परिपाटी ७ । इति भरतः ॥
आनुपूर्व्यम् ८ आनुपूर्व्यकम् ९ । इति टीका-
न्तरम् ॥ क्रमः १० । इति जटाधरशब्दरत्ना-
वली ॥

परिपिष्टकं, क्ली, (परि + पिष् + क्त + संज्ञायां
कन् ।) सौसकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

परिपुष्करा, क्ली, (परितः पुष्करं सुखं यस्याः ।)
गोबुम्बा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ राजगोमक्
इति भाषा ॥

परिपूतं, क्ली, (परि + पू + क्तः ।) अपास्तुव-
घान्यम् । यथा, मनुः ।
“परिपूतेषु घान्येषु शाकमूलफलेषु च ।
निरन्वये शतं दक्षः सान्वयेऽर्द्धशतं दमः ॥”
त्रि, सन्वतोभावेन पवित्रम् ॥ (यथा, माघे । २ । १६ ।
“घृण्येयन् मदिरास्वादमदपाठलितद्युती ।
रेवतीवदनोच्छिष्टपरिपूतयुटे दृशौ ॥”)

परिपूर्णता, क्ली, (परिपूर्णस्य भावः । परिपूर्ण +
“तस्य भावस्त्वतलौ ॥” ५ । १ । ११६ । इति
तत् ततः “त्वान्मं क्लीवन्तलन्तं स्त्रियाम् ॥” इति
वार्तिकोक्तत्वात् स्त्रियां टाप् ।) परिपूर्णत्वम् ।
सम्पूर्णता । तत्पर्यायः । आभोगः २ । इत्य-
मरः । २ । ६ । १३७ ॥

परिपूर्णत्वं, क्ली, (परिपूर्णस्य भावः । “तस्य
भावस्त्वतलौ ॥” ५ । १ । ११६ । इति त्व ।
ततः क्लीवत्वम् ।) परिपूर्णता । सम्पूर्णत्वम् । इति
जटाधरः ॥ (यथा,—
“दृश्यते परिपूर्णत्वं सुखचन्द्रस्य ते सखि । ।
न जाने कश्चकोरं हि विधाता पालयिष्यति ॥”
इत्युद्धटः ॥)

परिपेलं, क्ली, (परिपेलति ऋदुतां गच्छतीति ।
पेल गतौ + अच् ।) परिपेलवम् । केवर्त्तो-
सुस्तकम् । इति शब्दमाला ॥ तन्नान्तरे यथा,—
“परिपेलं प्रवं बल्यं तत्कुट्टमटसंज्ञकम् ।
जायते सुस्तकाकारं श्रेवालकुलसञ्चये ॥”
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

परिपेलवं, क्ली, (परि सन्वतः पेलवं ऋदुता यस्य ।)
केवर्त्तोसुस्तकम् । इत्यमरः । २ । ४ । १३१ ॥
(अत्यन्तकोमलं, त्रि । यथा, वृहत्संहितायाम् ।
६४ । ८ ।

“स्फीतमध्यपरिपेलवं फलं
श्रीधर्मधरिचरकालसम्भवम् ॥”
गुणादयोऽस्य केवर्त्तोसुस्तकशब्दे ज्ञयाः ॥)

परिपर्वं, त्रि, (परिपर्वते इति । पु + अच् ।) चञ्च-
लम् । इत्यमरः । ३ । १ । ३५ ।

परिभा

(यथा, माघे । १४ । ६८ ।

“मत्कुण्डाविव पुरा परिपर्वौ
सिन्धुनाथप्रयने निषेदुषः ।

गच्छतः स मधुकैटभौ विभो-
र्यस्य नैद्रसुखविपत्रतां चक्षम् ॥”

पुं, राज्ञः सुखीनलस्य पुत्रः । यथा, भागवते ।
६ । २२ । ४२ ।

“सुनीयस्तस्य भविता वृचक्षुर्यत्सुखीनलः ।
परिपर्वः सुतस्तस्मान्मेधावो मुनयात्मजः ॥”)

परिपुतः, त्रि, (परिपु + क्तः ।) जलादिप्रावितः ।
यथा, मार्कण्डेये देवीमाहात्म्ये १ अध्यायः ॥

“आवां जहि न यत्रोर्न्वीं सलिलेन परिपुता ॥”
परिपुता, क्ली, (परि + पु + क्तः । स्त्रियां टाप् ।)
मदिरा । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५६६ ॥ याम्य-
धर्मं (मैथुने) वेदनावती योनिः । यथा,—

“परिपुतायां भवति याम्यधर्मं राजा भृशम् ॥”
इति योनिव्यापत्तिदाने माधवकरः ॥

(“पितृलाया वृशंवासे चवयूद्गारधारणात् ।
पितृसंस्पर्शितौ वायुर्योनिं दूषयति स्त्रियाः ॥
भूनास्यशंभुमासार्त्तिर्नीलपीतमङ्क सवेत् ।
श्रीगौवंचबृष्टार्त्तिर्नीलवरात्तायाः परिपुता ॥”
इति चरके चिकित्सास्थाने त्रिंशोऽध्याये ॥)

अभुते त्रि ॥
परिवर्द्धः, पुं, (परिवर्द्धतेनेन । वर्द्ध प्राधान्ये +
घञ् ।) परिवर्द्धः । हृद्यन्ववस्त्रकम्बलादि ।
वृषार्द्धोर्ध्वः । राजयोग्यद्वयं सितच्छत्रादि ।
वृषार्द्धं सितच्छत्रादि अर्थो धनमिति केचित् ।
इत्यमरभरतौ ॥ (यथा,—
“निवेश्य गङ्गामुत्तं महाहर्दी
सम् विधानैः परिवर्द्धशोभिनीम् ।
उवाच रामस्य तदा महात्मनो
विचिन्तमानो भरतो विवर्तनम् ॥”
इति रामायणे । २ । ८३ । २६ ।)

परिभवः, पुं, (परि + भू + अच् ।) अनादरः ।
इत्यमरः । १ । ७ । २२ ॥ (यथा, रघुः । १२ । ३७ ।
“फलमस्योपहासस्य सद्यः प्रापुस्तसि पश्य मां ।
ऋग्याः परिभवो व्याघ्राभिर्यवेहि त्वया कृतम् ॥”)

परिभावः, पुं, (परि + भू + “परौ भुवोऽवज्ञाने ॥”
३ । ३ । ५५ । इति घञ् ।) परिभवः । इत्य-
मरः । १ । ७ । २२ ॥

परिभाषणं, क्ली, (परि + भाष् + ल्युट् ।) सनिन्द
उपालम्भः । इत्यमरः । १ । ६ । १४ ॥ उपालम्भो
दुर्व्यादः । निन्दया सह वर्णमानो य उपा-
लम्भस्तत्र सनिन्दे परिभाषणम् । उपालम्भो
गुणाविकरणेन स्तुतिपूर्वकोऽपि भवति । यथा
महाकुलस्य भवतः किमिदमुचितं भवति ।
अत्र तु सस्तुतौ न परिभाषणम् । टीकान्तरे-
ऽपि वन्दुलस्य तवागम्यागमनं योग्यमिति
निन्दापूर्वः । महाकुलस्य तव कथं विप्रवधः ।
इति स्तुतिपूर्वश्च उपालम्भः । इति भरतः ॥ * ॥
नियमः । इति मेदिनी ॥ आलापः । इति
विश्वः ॥